

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-00097
Otsuse kuupäev 26.01.2024
Komisjoni koosseis Jüri Aava

Tarbija
Kaupleja Joiwhite OÜ (14963883)

Tarbija nõue 51.90 euro tagastamine

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 51, 90 eurot.
3. Kaupleja peab lepingutingimustele mittevastava saadetise kauplejale tagastama, kusjuures tagastamise kulud kannab kaupleja.

Asjaolud:

07.11.2023 tellis tarbija kaupleja e-kauplusest joi.ee kauba ning tasus elle eest koos saatekuludega 51.90 eurot.

10.12.2023 sai tarbija teate paki saabumisest pakiautomaati. Saadeti oli kahjustatud ja varasemalt avatud pakendiga ja toote komplektist olid puudu kauba osad ja juhend. Toode oli sellisel kujul kasutuskõlbmatu.

14.12.2023 esitas tarbija kauplejale pretensiooni ja soovis tasutud raha tagastamist.

Kaupleja kirjale ei vastanud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis omapoolsed selgitused esitamata.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastas nii sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 mõistes kui tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 2 p 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul

asja kogus ja kvaliteet vastama lepingutingimustele. VÕS § 217¹ lg 3 p 1 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid ning p 2 kohaselt muuhulgas olema seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenuid lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Lisaks eeltoodule leidis Riigikohtu tsiviilkolleegium kohtulahendi 3-2-1-156-11 p 19, et müüja vastutuse hindamisel ostuhinna alandamise eeldusena ei ole VÕS § 105 esimese lause järgi tähtsust, kas rikkumine on vabandatav VÕS § 103 mõttes. Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13; 26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS § 221 lg 2);
- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

07.11.2023 tellis tarbija kaupleja e-kauplusest joi.ee kauba ning tasus elle eest koos saatekuludega 51.90 eurot.

10.12.2023 sai tarbija teate paki saabumisest pakiautomaati. Saadeti oli kahjustatud ja varasemalt avatud pakendiga ja toote komplektist olid puudu kauba osad ja juhend. Toode oli sellisel kujul kasutuskõlbmatu.

14.12.2023 esitas tarbija kauplejale pretensiooni ja soovis tasutud raha tagastamist.

Kaupleja tarbijale ei vastanud. Tarbija tõendas nõuet komisjonile esitatud fotodega. Komisjon võttis asja lahendamisel TKS § 48 lg 6 kohaselt aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe. Komisjonil pole elltoodust tulenevalt põhjust kahelda, et saadeti oli lepingutingimustele mittevastav ning seetõttu kasutamiskõlbmatu.

Komisjon märgib, et VÕS § 223 lg 1 p 5 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda, kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul, ning punkti 4 kohaselt, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine,

et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingut taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Tarbija esitas lepingust taganemise avalduse kauplajale 14.12.2023. Seega on komisjoni hinnangul täidetud nii formaalsed kui materiaalsed eeldused lepingust taganemiseks, mistõttu komisjon rahuldab tarbija avalduse ning mõistab kauplajalt saadetise maksumuse välja.

VÕS § 223 lg 7 kohaselt tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale asja müüja kulul. Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest. Avaldaja peab saadetise kauplajale tagastama.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/